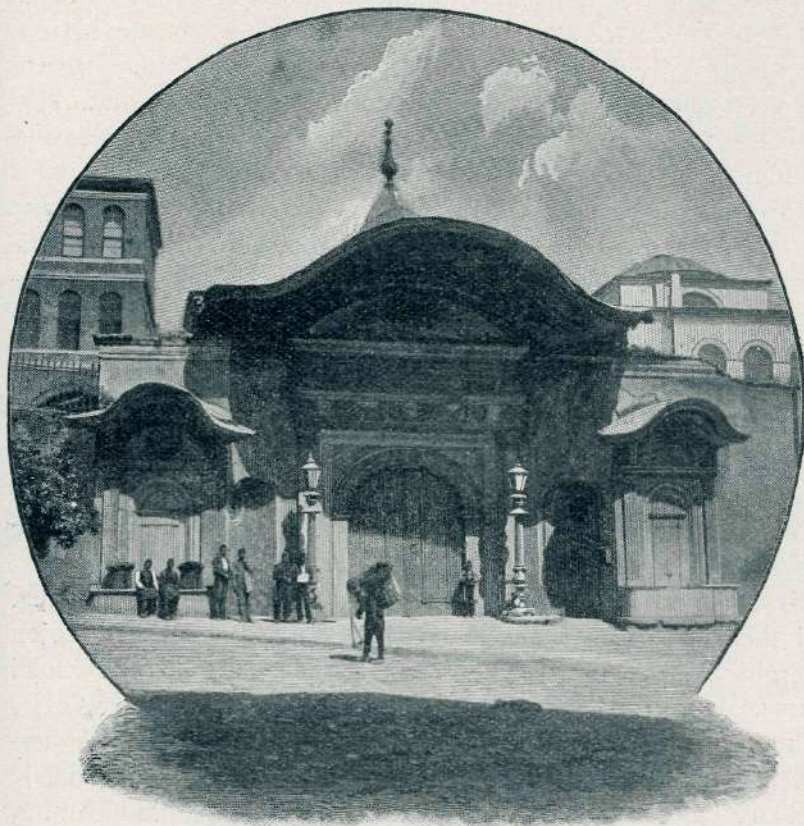

na desno, kjer dospemo do glavnega vhoda, v Visoka vrata. Tukaj je sedež, oziroma tukaj so pisarne velikega vezirja ter notranjega in zunanjega ministrstva. Poslopje ima skromno lice; da ne vihra z njega zastava, in da ne vidiš nad vratmi turških grbov, bi šel mirno svojo pot naprej.

Carigrad: Visoka vrata.

Iznad Visokih vrat te pozdravlja lepa moderna stavba Dette publique. Kaj pa je to? me vprašate. Takoj vam razložim; samo pobrskajmo prej v — turške finance!

Krog l. 1880. so bile turške finance tako slabe, da si slabših misliti ne moremo. V

dvajsetih letih si je vlada nakopala na vrat dolga do 250 milijonov turških lir, to je v avstrijskem denarju okroglih pet milijard kron! V l. 1875. se je pričela vstaja na Balkanu. Srbija in Bolgarija sta postali samostojni državi. Rusko-turška vojska je snedla mnogo denarja, in nič manj boj za Bosno in Hercegovino. Turške blagajnice so tako oslabele, da se je Turčija kar naenkrat uprla; da noče, ker ne more, plačevati nikakršnih obresti. *Waih geschrieen!* Upniki — pred vsem Judje, so bili v velikih skrbeh: Kaj bo, če ne bo nič dobička! Zbrali so se odposlanci vseh upnikov in s turško vlado napravili to-le pogodbo: Dolg so znižali od 250 na 120 milijonov turških lir, torej za dobrih petdeset odstotkov! Od tega dolga dobivajo upniki male obresti. V povračilo pa jim je turška vlada prepustila nekatere državne dohodke, n. pr. tobačno in solno režijo, vse davke iz Vzhodne Rumelije in z otoka Cipra ter vsakoletno vsoto, ki jo sultanu plačuje Bolgarija.

Zastopniki evropskih upnikov bivajo v Carigradu, da upravljajo turške dolgove. Za stanovanjske pa so si sezidali lepo palačo Dette publique. Tako zdaj životari „bolni mož ob Bosporu“, in ni zelišča, ki bi ga ozdravilo. (Dalje.)

